DESEM Kİ

Desem ki vakitlerden bir Nisan akşamıdır,
Rüzgarların en ferahlatıcısı senden esiyor,
Sende seyrediyorum denizlerin en mavisini,
Ormanların en kuytusunu sende gezmekteyim,
Senden kopardım çiçeklerin en solmazını,
Toprakların en bereketlisini sende sürdüm,
Senden tattım yemişlerin cümlesini.

Desem ki sen benim için,
Hava kadar lazım,
Ekmek kadar mubarek,
Su gibi aziz bir şeysin;
Nimettensin, nimettensin

Desem ki...
İnan bana sevgilim inan,
Evimde şenliksin, bahçemde bahar;
Ve soframda en eski şarap.
Ben sende yaşıyorum,
Sen bende hüküm sürmektesin.
Bırak ben söyleyeyim güzelliğini,
Rüzgarlarla, nehirlerle, kuşlarla beraber.
Günlerden sonra bir gün,
Sayet sesimi farkedemezsen,
Rüzgarların, nehirlerin, kuşların sesinden,
Bil ki olmuşum.
Fakat yine üzülme, müsterih ol;
Kabirde böceklere ezberletirim güzelliğini,
Ve neden sonra
Tekrar duyduğun gün sesimi gökkubbede,
Hatırla ki mahser günüdür
Ortalığa düşmüşüm seni arıyorum.

CAHİT SITKI TARANCI